

Justitiedepartementet

Ändringar i regelverket om överlämnande enligt en europeisk och nordisk arresteringsorder (Ds 2023:1)

Er beteckning Ju2023/00005

Kriminalvården välkomnar förslaget om att de nu obligatoriska vägransgrunderna görs fakultativa. Utifrån de aspekter som myndigheten har att beakta vill myndigheten därtill framföra följande synpunkter.

I promemorian föreslås begreppet ”på fri fot” i 20 § lagen (1957:668) om utlämning för brott ändras till ”inte är frihetsberövad”, utan att motsvarande språkliga ändringar föreslås genomföras i lagen (2003:1156) om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder (europeiska arresteringsorderlagen) eller i lagen (2011:1165) om överlämnande från Sverige enligt en nordisk arresteringsorder (nordiska arresteringsorderlagen). Eftersom de nämnda lagarna reglerar närbesläktade juridiska frågor kan det övervägas om samma begrepp, i den mån det är möjligt, bör användas i de tre lagstiftningarna.

Förslagen i avsnitt 4.2

Kriminalvården är behörig myndighet att besluta om verkställbarhetsförklaring enligt både 25 § lagen (1963:193) om samarbete med Danmark, Finland, Island och Norge angående verkställighet av straff m.m. (NVL) och 3 kap. 8 § lagen (2015:96) om erkännande och verkställighet av frihetsberövande påföljder inom Europeiska unionen (EVL).

De föreslagna ändringarna av 2 kap. 6 § i de nordiska och europeiska arresteringsorderlagarna (se Ds 2023:1, s. 93) kan riskera att medföra gränsdragningsvårigheter mellan en domstols beslut *och* Kriminalvårdens efterföljande beslut om att domen ska verkställas i Sverige enligt nyss angivna regelverk. Kriminalvården anser att nu gällande lydelse av bestämmelserna i aktuella delar är att föredra, vilket även ligger i linje med hur motsvarande bestämmelser har utformats i andra länder.

Kriminalvården har inga synpunkter på föreslagna ändringar av personkretsen i 2 kap. 6 § europeiska arresteringsorderlagen, den föreslagna nya bestämmelsen i 2 kap. 7 § samma lag och motsvarande ändringar i den nordiska arresteringsorderlagen. Det bör dock noteras att de föreslagna bestämmelserna medför att fler får möjlighet att verkställa straff i Sverige.

REMISSVAR

Datum
2023-03-27Vårt diarienummer
KV 2023-106*Förslaget i avsnitt 5.3*

Det nuvarande förslaget om att Kriminalvården ska ansvara för att begära någon efterlyst inom Norden och EU för verkställighet av rättspsykiatrisk vård och slutna ungdomsvård riskerar att medföra en oönskad tidsutdräkt i brådskande ärenden då Kriminalvården saknar insyn i dessa ärendeslag. Om regeringen går vidare med förslaget anser Kriminalvården att de aktuella förordningarna behöver kompletteras med en bestämmelse som ålägger Statens Institutionsstyrelse, Socialstyrelsen och ansvarig chefsöverläkare vid den vårdinrättning som den dömda är inskriven vid att, så snart det kan ske, informera Kriminalvården om för frågan om efterlysning relevanta omständigheter i ett ärende. Det är angeläget att den föreslagna ansvarsfördelningen mellan de inblandade regleras, och att innebörden av den föreslagna samrådsplikten tydliggörs.

Det noteras även att promemorian saknar ett resonemang om personuppgiftsbehandling i relation till de internationella efterlysningarna och denna fråga behöver lämpligen analyseras i särskild ordning. Det kan i sammanhanget nämnas att ett arbete med att se över myndighetens registerlagstiftning pågår i Regeringskansliet (Ju 2022:B).

Förslaget i avsnitt 5.2

Det är positivt att situationen som beskrivs i avsnittet regleras. Vad Kriminalvården har anfört ovan angående ansvarsfördelning och informationsskyldighet vid internationella efterlysningar är dock av betydelse även för dessa situationer.

Konsekvenser

Om förslagen genomförs medför det att Kriminalvården åläggs nya ansvarsområden. Förslagen kan vidare förväntas ha en viss inverkan på Kriminalvårdens beläggning i anstalt och häkte. I dagsläget är dock omfattningen och de ekonomiska konsekvenserna svåröverblickbara. Kriminalvården ser därför ett behov av att förslagen följs upp och att myndigheten då involveras för bedömning av vilken resursökning som kan komma i fråga.

Detta yttrande har beslutats av generaldirektören Martin Holmgren efter föredragning av verksjuristen Karolina Markgren. Kriminalvårdsdirektören Hanna Jarl och rättschefen Caroline Oredsson har varit med vid den slutliga handläggningen av ärendet.

Martin Holmgren